Hong Sang-soo

Hong Sang-soo er et nyt sydkoreansk filmtalent, der tegner stærke portrætter af det moderne Korea. Hans film er hverdagsskildringer, der udmærker sig ved filmsproglig nyskabelse og utraditionel fortællestruktur

Hong Sang-soo (f. 1961) er en instruktør, der med sine kun tre spillefilm har vakt opsigt i og udenfor hjemlandet Korea. Han skildrer begivenheder fra hverdagen i et filmsprog, der er stilistisk udfordrende i forhold til de klassiske koreanske filmkonventioner.

Historisk set har koreansk film ikke oplevet megen international bevågenhed. Ikke fordi Korea har manglet filmkunst, men fordi landet i mange år har været præget af restriktioner og skarp censur. Men den sydkoreanske filmkultur har siden midten af 1990'erne oplevet en bemærkelsesværdig opblomstring og udvikling, og Hong Sang-soo hører til den ny generation af instruktører, der har været med til at skabe et nyt filmlandskab fyldt af vitalitet og kreativitet.

Hong Sang-soos baggrund er meget karakteristisk for den generation af nye filminstruktører, han repræsenterer. Han er født og opvokset i Seoul og har studeret film på Chungang Universitetet samt på California College of Arts and Crafts. Derudover har han studeret eksperimentalfilm på School of Art Institute i Chicago og har siden arbejdet med dokumentarfilm på den koreanske tv-station Seoul Broadcasting Station. Udover at repræsentere et generationsskifte adskiller Hong og hans kolleger sig fra Koreas øvrige filminstruktører ved at være uddannede til at arbejde med filmmediet. Kombinationen af egne erfaringer fra tv-produktion og en filmorienteret uddannelse markerer et brud med den gamle mesterlæretradition i koreansk filmproduktion.

Inspirationen fra Rohmer og Ozu. Hong Sang-soo portrætterer hverdagens banaliteter og tilfældighederne i menneskers liv. Han siger selv at hans største inspirationskilder er instruktører som Eric Rohmer og Yasujiro Ozu. Hans film er generelt uden tydelig politisk stillingtagen. De placerer sig mellem fortidens samfundsmæssige og politiske omvæltninger og Koreas nutidige demokratiske samfund i økonomisk vækst og stadig udvikling.

Hans debutspillefilm har den usædvanlige titel *The Day a Pig Fell into the Well* (*Daijiga Umule Pajinnal*, 1996). Der indgår hverken grise eller brønde i filmen, men brønden hvori grisen må formodes at drukne, kunne være en metafor for byen Seoul, der har været undertrykt i tre årtier af militært diktatur. Filmen er en anderledes skildring af storbylivets trivialiteter, og den blev af koreanske filmkritikere i 1996 vurderet til årets bedste film.

The Day a Pig Fell into the Well handler om relationerne mellem fire isolerede og ensomme mennesker. Hong havde bedt fire uafhængige manuskriptforfattere om hver at skrive en dag i en af personernes liv, og vi følger i fire adskilte fortællinger personernes daglige rutiner og gøremål. Handlingen udspiller sig set fra personer-

nes forskellige synsvinkler, og dermed giver han personerne dybde og kompleksitet. Filmen er optaget under almindelige lysforhold, hvilket giver en følelse af umanipuleret virkelighed. Med kameraet i øjenhøjde lever vi sammen med personerne og iagttager således verden udfra deres perspektiv. Billederne er stramt komponerede, og dialogen er næsten udelukkende baseret på improvisation. Disse virkemidler er med til at gøre atmosfæren meget realistisk. Den naturalistiske stil indkredser Hongs sans for hverdagsdetaljerne og viser det moderne menneskes dagligdag, som mange vil kunne identificere sig med.

Hongs debutfilm er en film om blind kærlighed og amoral, men historien skildrer også dagligdagens kedelige og trivielle rutiner med en ærlig, nøgtern og kærlig hånd. Alle scener foregår i én indstilling, der klippes således kun i tid, men filmen bliver aldrig kedelig, særligt fordi den undgår at blive klichefyldt eller fortænkt. *The Day a Pig Fell into the Well* introducerer et realistisk filmisk rum, hvor en markant afsnitsinddeling mellem personerne, scenernes tidslige overensstemmelse med virkeligheden, den manglende lyssætning og det statiske kamera er med til at afskrive traditionelle genreforventninger og i stedet etablere en ny stilart.

Hverdag med stil. I 1998 lavede Hong filmen *The Power of the Kangwôn Province* (*Kangwondo ui him*), der blev inviteret til Cannes-festivalen samme år. Filmen er inddelt i to episoder, som udspiller sig fra flere personers respektive synsvinkler. Hong fortsætter sin eksperimenteren med det narrative forløb. Første del følger den kvindelige hovedperson Chi-suks rejse sammen med to veninder gennem Kangwôn-provinsen i det østlige Sydkorea. Den anden del skildrer hendes gifte elsker Sang-gwôn, der foretager den samme rejse. Filmens to dele bindes elegant sammen af symboler og er som et puslespil bygget op omkring personerne i de to handlingsforløb. Hver scene er også her filmet i et long take, og der tilstræbes endnu mere stilistisk præcision end i debutfilmen. Alle skuespillerne er amatører, hvilket understreger udtrykkets realisme.

Hong Sang-soo inddeler sine film i afgrænsede synsvinkler eller klare afsnit. *The Virgin Stripped Bare by Her Bachelors* (*Oh! Su-jeong*, 2000) er Hongs tredje film, og igen inddeler han sin fortælling i en række dele, der hver især bliver gentaget flere gange. Filmen omhandler forholdet mellem manuskriptforfatteren Soo-jeong, produceren Young-soo og hans ven galleriejeren Jae-hoon. Sidstnævnte tiltrækkes af Soo-jeongs uskyld, og de udvikler et lidenskabeligt - men seksuelt uforløst - forhold. Den unge kvindes jomfruelighed virker som en magnet på Jae-hoon og temaet genkendes fra *The Power of Kangwôn Province*. Filmens forløsning sker i slutscenen, hvor hun efter Jae-hoons mange ihærdige forsøg mister sin mødom og oplever kærlighedens smerte og glæde. Kærlighedshistorien har en underliggende kønspolitisk dagsorden, men lader spørgsmålet om kvindens værdi og stilling i det patriarkalske koreanske samfund stå åbent. På handlingsplanet ligger åbningsscenen lige før slutscenen, og resten af fortællingen er et fragmenteret flashback fortalt udfra personernes forskellige synsvinkler, dog med små variationer. Filmen er fotograferet i velkomponerede sort-hvid-billeder, der klippes relativt lidt inden for de enkelte afsnit, og stilen minder generelt meget om de tidlige franske nybølgefilm. Hong leger med mediet og sætter publikums tidsforståelse på en

The Virgin Stripped Bare By Her Bachelors

prøve. Filmen er komisk ved sin fremstilling af personernes ungdommelige famlen efter seksuel tilfredsstillelse og samtidig tragisk i skildringen af menneskets seksuelle frustration.

Hong Sang-soos film rummer både originalitet og mod. Han fortæller hverdagshistorier forklædt i nye fortællestrukturer og med en stor kærlighed til det medie, de formidles i. Han beskæftiger sig med menneskelige karakteristika og fortolker dem udfra en nutidig kontekst. Tematisk handler hans film om almindelige menneskers liv og forhold til sig selv og hinanden, men stilistisk er de meget forskellige i deres søgen efter nye grænser. Ifølge koreanske kritikere har Hong Sang-soo åbnet et nyt kapitel for koreansk film.

Lykke Brinck Møller

Filmografi

1996 Daijiga Umule Pajinnal/The Day a Pig Fell into the Well
1998 Kangwondo ui him/The Power of the Kangwôn Province
2000 Oh! Su-jeong/The Virgin Stripped Bare by Her Bachelors